

FCHODOVINY

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV

L. P. 2024, ROČNÍK 23, CENA VÝTISKU 16 Kč

7-8

- 4 Boží vinice, kam se podíváš
- 6 Rozhovor: Anna a Petr Dvořákoví
- 11 Fotokronika z Noci kostelů
- 12 Nová farní knihovna
- 14 Dobrodružství v Krčském lese

Strom se pozná po ovoci

Léto je obdobím sklizně a sběru nej-různějších plodů – ať už jde o ovoce na stromech, zeleninu ve skleníku, či o pšenici na polích.

Sklízíme plody, které několik měsíců rostly a zrály, abychom z nich měli obživu. Naši předkové o tom věděli své a čas sklizně byl pro ně také časem vděčnosti.

V dnešní době uprostřed města nás už toto téma možná tolik nepálí. Důležité a stále aktuální jsou pro nás ale plody duchovní. Ježíš říká, že každý strom se pozná po ovoci. (Lk 6,43-44). Dobrý strom nese dobré ovoce a podobně člověk, který je plný Božího Ducha, nese dobré plody. Co je ale tím dobrým životním ovocem?

Svatý Pavel vyjmenovává dvanáct plodů Ducha Svatého: Ovocem Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tičnost a sebeovládání (Gal 5,22). Nejsou to žádné výjimečné schopnosti, charismata ani zázraky. Není to nic, co by nám na první pohled vyrazilo dech. Když se ale osobně potkáme s člověkem, který překypuje těmito plody, budeme se vedle něj cítit dobře a budeme si takové setkání pamatovat. V přítomnosti takového člověka můžeme totiž zakusit něco přímo z Boží dobroty. A to je základem evangelizace. Pokud z nás vyzařuje Boží láska, radost, pokoj..., tak to může mít daleko větší váhu než tisíce zbožných a učených slov o Bohu.

Ovoce nikdy není hotové hned. Na začátku máme květ, který vypadá hezky..., ale pak opadá... a pak to trvá ještě dlouho, než vyrostou a dozrají plody. V našem životě s Bohem je důležité nenechat se odradit tím, když opadnou květy prvního nadšení, když přijde všednost a my znova a znova padáme do starých slabostí a zdá se, že plody jsou v nedohlednu.

Právě to může být důležité období našeho růstu a zrání. Je to proces, který nemůžeme urychlit. Zároveň se to ale neděje bez nás. Je potřeba se do tohoto procesu aktivně zapojit. Má-li ovoce dozrát, je třeba rostlinu zalévat, hnojit. Podobné je to při duchovním zrání. Pokud v nás má dozrát ovoce Ducha, potřebujeme zalévat a hnojit. Zalévat duši pravidelnou modlitbou, svátostmi a četbou Pisma. A hnojivo? To mohou být naše životní pády a nezdary odevzdané Bohu. Vždyť On přece dokáže i to proměnit k našemu dobru, když už se to stane a my Mu to dáme.

Zalévat, hnojit a vystavovat se světlu, to je náš úkol, který za nás nikdo jiný neudělá. Samo o sobě by to ale nikdy nestačilo. Bůh je ten, kdo oživuje a dává vyrůst. Nejsme to my. Přeji nám všem, ať je pro nás léto časem požehnaných setkání, zaslouženého odpočinku a zrání ve světle Boží lásky!

P. Dominik

↓ Závěr katechetického roku

↓ ↑ Posvícení v KCMT

Vědomě se rozhodnout mít toho druhého rád

Milí čtenáři Fchodovin,

máme před sebou čas prázdnin a dovolených. Jako v každé rubrice Slova před létem i letos mě napadá, že by bylo dobré se zmínit o tom, že nás čeká Bohem darovaný čas. Je na nás, jak ho využijeme. Určitě nás čeká cestování a s tím spojená nervozita z různých věcí, které je třeba zařídit. Chci vás i sebe povzbudit k tomu, abychom si předem určili, jak tento čas využijeme i v budování a posílení svého vztahu s Bohem. Ano, celý rok se snažíme nějakým způsobem s Bohem žít. Myslím si ale, že máme v této oblasti „práci“ na celý život.

Jsmo povoláni k tomu, abychom s Bohem žili v těsném vztahu. Protože nic nás nemůže oddělit od Jeho lásky (srov. Řím 8:35). Poslední dobou se mi vybavují a připomínají lidé, kterým jsem ještě úplně neodpustila. Ano, někdy jsem si třeba řekla, že by bylo dobré jim odpustit, nebo jsem se pro to

i rozhodla. Ale k úplnému odpuštění nedošlo. Cítím vůči nim nějakou zášť. Jsem ráda, že jsem to zjistila. Nechci totiž mít nic, co by mohlo narušovat můj vztah k Bohu, k vnímání Jeho bezpodmínečné lásky. A vím, že každé neodpuštění, každý nevyznaný hřích tento náš vztah narušuje. Tak proč tohle dopouštět? Lehce se to řekne... K tomu mě napadá třeba toto: Musím se snažit od sebe oddělit toho člověka a ten jeho skutek (špatný postoj, návyk, to, co mi na něm vadí). Vědomě se rozhodnout toho člověka mít rád, respektovat, mít vůči němu čisté svědomí. Je super, že na naší straně vždy stojí Bůh a v našem úsilí nám pomáhá. On nám dá sílu k odpuštění. Na nás je, Jeho do tohoto procesu vpustit.

Přeji vám i sobě, abychom během léta obnovili a prohloubili svůj vztah k Bohu a třeba i revizí našich vztahů k lidem.

Požehnané léto.

Katka

BOŽÍ VINICE, KAM SE PODÍVÁŠ...

Kdo s dobrým úmyslem přicházíš, buď vítán. Tak jsem prožíval nádherné setkání s Davidem Farkačem, který za mnou přijel do zdravotnického zařízení v Kladrubech. Radost zachvátila celé mé nitro. Vážím si toho a děkuji. Také chci poděkovat vám všem za milé pozdravy, modlitby, pomoc, kterou mně poskytujete. Stále na vás myslím ve svých modlitbách. Jak je krásné a užitečné budovat dobré mezilidské vztahy, nezapomínat na sebe navzájem, vytvářet klidné prostředí kolem své rodiny, svého společenství, všude tam, kde je to potřeba.

V letních měsících často navštěvujeme různá místa mimo své bydliště. Třeba někde vstupujeme do kostela, kde je malý počet návštěvníků, malý počet věřících, přicházíme tam, abychom s nimi vytvořili společenství kolem Kristova oltáře.

Přicházíme je povzbudit, předat důvěru v Boha. Je to nesmírně důležité, je to lepší, než pronášet různé negativní slovní projevy o tom, jak je nás málo. A právě v těch letních měsících, kdy často projíždíme, procházíme se přírodou, je potřebné uvědomit si také stvořitelské dílo Boží, tu krásu kolem nás, projevit ve své myslí úctu ke stvoření světa, hlubokou úctu ke svěřenému dílu, které nám Bůh svěřil, abychom ho užívali a rozvíjeli. Bůh nechce, abychom ničili jak mezilidské vztahy, tak ani tu nádhernou přírodu.

Svět je pro nás jakýmsi zrcadlem, ve kterém nahlížíme na moudrost a lásku Boží. Proto je svět, ve kterém člověk žije, plný různých symbolů. Vyjadřují a člověku přibližují různá tajemství z oblasti ducha, neviditelného světa. I sám Ježíš užíval různá přirovnání a podobenství k tomu, aby nám přiblížil tajemství Božího království, tajemné Boží působení v tomto světě. A tak i známé podobenství o vinici se pro nás stává obrazem vztahu Boha a člověka, Božího syna – Spasitele a církve, Božího lidu (Mt 21, 33 – 43).

Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavil strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili a dalšího ukamenovali. Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak. Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: „Na mého syna budou mít přece ohled.“

Když však vinaři zahlédli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojďme a zabijme ho, a dědictví připadne nám!“ Chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili. Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům? Řekli mu (posluchači): „Zle, bez milosti je zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas.“ Ježíš jim řekl: „Což jste nikdy nečetli v Písmu: Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem úhelným;

Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích? Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národům, které pone-sou jeho ovoce.

Na obraz vinice a vůbec celého podobenství můžeme nahlížet z různých úhlů pohledu, a sledovat tak skrytou symboliku Ježíšova vyprávění. Mohli bychom rozjímat, s jakou láskou majitel vinice – Bůh (Izaiášem nazývaný miláček) založil svou vinici. Kolik do ní investoval námahy, ochra-ny, šlechtit ji... Nebo bychom mohli rozjímat, jak v celých dějinách vinice (to je vlastně společen-ství Božího lidu) různí vůdcové kazili, jak nepřijali syna majitele – Ježíše... nebo jak je často vinice ničena.

Můžeme jít až do jádra věci a zabývat se otáz-kou hříchu. Hřích pak je v tom, že dílo Boží, uděla-né s velikou láskou, s velikou péčí, s velikou nadějí Boha v ovoce, je zmařeno. Můžeme říci, že vinice je nejen svět, ve kterém žije společenství lidí, do kterých Bůh tolik investoval, ale je to i naše duše, kde má vyrůstat ovoce Kristova díla. Křtem sva-tým v nás Bůh jako by založil vinici, investuje do nás.

A co mnozí z tohoto díla Božího hříchem udě-lali? To je důležitá otázka. Různé roviny má Ježí-šovo podobenství. Ale my ve svém rozjímání za-ostřeme svou mysl na to, co Ježíš konkretizoval na svou osobu v tehdejší době, na vinici Izraele, to platí pro celé dějiny. Obrazně můžeme říct, že celý svět je vinicí Páně, je místem, kde Bůh s láskou a trpělivostí pěstuje svou vzácnou révu. Posílá Syna, Vykupitele, aby zachraňoval člověka, aby zachraňoval lidstvo, abych zachraňoval svět, celé stvořitelské dílo Boží. Dílo, které Bůh v lásce stvořil.

Dokonalou moudrost můžeme vyčíst na kaž-dém kroku. Někteří moderní lidé Boha ze stvo-ření „vyhnali“. Nepotřebují Boha a postavili se na jeho místo. Ozývají se burcující hlasy vědců, odborníků a varují. Ukazují modernímu člověku cestu zpět do nitra tajemství Stvoření, kde je Bůh. Nádherně to popisuje svatý Augustin: Ptal jsem se země a ona mi odpověděla: Já nejsem

tvůj Bůh. Všechno, co žije na jejím povrchu, mi odpovědělo stejně.

Ptal jsem se moře a živočichů, kteří v něm pře-bývají, a oni mi odpověděli: My nejsme tvůj Bůh, hledej výš nad námi. Ptal jsem se větru a on mi odpověděl: Já nejsem tvůj Bůh. Ptal jsem se nebe, slunce, hvězd. Všichni mi odpověděli: nejsme Bůh, kterého hledáš.

A tak jsem je všechny požádal: Vyprávějte mi o Bohu, když už jím nejste, a řekněte mi o Bohu něco. A oni na mě volali svými mohutnými hlasy: To on nás stvořil. Když jsem se jich chtěl ptát na podrobnosti, stačilo, abych je obdivně pozoroval, a jejich krása mi byla odpovědí.

Další možný pohled je lidské společenství a duše člověka. Také z této „vinice Boží“, tak pečlivě pěstované, vyhnali lidé Boha majitele. Převrátili řád, mravní hodnoty, Desatero. Stup-nici hodnot posunuli někam jinam, tam, kde ztrácí kvalitu, kde vymizely zásady Kristova evangelia. Často chybí úcta k lidskému životu. Některé ženy jdou dokonce na interrupci, klidně ukončí zapo-čatý život.

Podobně často slyšíme názor na eutanázii. A těch různých závislostí, co ohrožují naši mlá-dež: alkohol, drogy, sociální síť, stále přibývá. A přitom Ježíš nám vysvětluje: Já jsem cesta, pravda i život. Pojdte za mnou... nenechte se ni-čím odradit.

Proto ukazujeme svým dětem dobro a lásku. Vedme své děti správným směrem ke Kristu. Věnujme svým dětem čas. Děti, mladí lidé po-třebují naši lásku, náš příklad, naši komunikaci, naše konkrétní vysvětlení, aby měli dobrý základ pro svůj život, aby přinášeli v dospělosti dobré ovoce. Budujme „vinici“ dobra a lásky, ušlechti-lých vztahů ke všemu krásnému, aby svět kolem nás zářil světlem lásky, aby přinášel radost, klid a pohodu.

Jednoduše řečeno, abychom se měli vzájem-ně všichni rádi, abychom rozvíjeli stvořitelské dílo Boží, celou přírodu, aby ten náš pozemský život byl Bohu milý.

Váš jáhen **Pavel Urban**

VÍRA A RODINA

Rozhovor s Annou a Petrem Dvořákovými

Další z řady farníků, se kterými dnes přinášíme rozhovor, jsou manželé Anna a Petr Dvořákové. Petr patří mezi několik málo z nás, kteří se mohli podílet na tvorbě návrhů budoucí podoby KCMT. Oba s Aničkou se stali našimi farníky již v době, kdy na naše sídliště začínalo metro teprve jezdit.

Kdy a kde ses narodil? Jsi, Petře, rodilý Pražák? Jsem Vršovický, narodil jsem se v roce 1955. Zhruba do mých deseti let jsem vyrůstal se dvěma bratry z tatínkova prvního vztahu. Rád bych tady zmínil, že asi v mamčiných dvaceti letech jí lékař řekl, že díky prodělané nemoci nebude moci mít děti. Ona se pak tedy rozhodla hledat manžela, který již své děti měl. Ale já jsem se narodil hned do roka. Tak vidíte, jak lékaři ovlivňují životy...

V jak velkém bytě jste bydleli?

Naše rodina bydlela v bytě 1+1. Rodiče měli ložnici a my kluci jsme všichni spali v kuchyni. A to jsme se měli ještě líp než sousední pětičlenná rodina. Ti bydleli jen v garsonce i s dospělými dětmi. Pár měsíců po maturitě jsem bydlel s babičkou v jejím malém bytě v Holešovicích. Pak jsem šel na dva roky na vojnu, babička mezitím zemřela a já pak nějakou dobu v tom bytě bydlel sám. Část uli-

ce, kde jsem bydlel, se však kvůli stavbě metra zbourala, a mně byl přidělen státní byt na Jižním Městě.

Pocházíš z věřící rodiny?

Ano, i ne. Pokřtěný jsem byl rovnou v porodnici, jak se to dřív dělalo. Moje babička z mamčininy strany jako malá do kostela chodila a pak o sobě říkala: „Já už to mám odchozený!“ Ona opravdu do kostela chodila 4 km každou neděli :-). Ale stalo se, že při jedné její návštěvě u nás na chatě v Třebotově (kdy mi bylo tak 12 let) mě vzala s sebou do místního kostela. Pan farář si mě nejspíše zapamatoval, využil našeho náhodného skoro střetu (on na motorce a já na kole před farou, kde není vidět do zatáčky) a pozval mě na faru. A od té doby jsem začal ministrovat v Třebotově, pak v Praze ve Vršovcích a také chodit na náboženství. (Připomínám, že to bylo v roce 1968, kdy to zase šlo.) V té době jsem začal chodit také do skauta. Je zajímavé, že moje maminka časem oprášila svou víru a začala chodit do kostela se mnou.

Kde jsi studoval po základní škole?

Vystudoval jsem Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Ječné.

Kde jsi byl na vojně a máš z ní nějaký zážitek?

Nás, co jsme měli maturitu, poslali do Karviné do Školy důstojníků v záloze. Bylo to na 10 měsíců a stal jsem se tedy „absíkem“, jako ti po vysoké škole. Poté nás rozeslali po celé republice do bojových útvarů. Já jsem se dostal do západních Čech. Byl jsem asi považován za spolehlivého a bezproblémového, a proto za mnou přišel velitel útvaru, abych vstoupil do KSČ. To jsem opravdu nechtěl. Snažil jsem se mu to rozmluvit, ale nešlo to. Řekl jsem mu tedy pravdu, že jsem věřící a že vnímám, že se to s komunistickou ideologií nespojuje. On to neunesl a nechal mě přeložit na Horu sv. Šebestiána, kam chodívali ostatní za trest, protože tam byly tvrdé podmínky. Mně se tam ale líbilo – příroda kolem, parta kamarádů.

Kde jsi pracoval po vojně?

Nastoupil jsem jako projektant slaboproudu do Architektonického ateliéru Gama architekta Karla Pragera. To bylo v říjnu a od září předtím tam již pracovala Andulka. Tam jsem zůstal do roku 1985, kdy jsem odešel do Čs. televize. Mezitím jsem dálkově vystudoval ČVUT. V televizi jsem pracoval v odboru rozvoje investic. I zde mi zase za odměnu navrhovali vstup do KSČ, který se mi podařilo znovu razantně odmítnout.

Byl jsi po vojně aktivní v nějakém společenství?

Stal jsem se vedoucím skautů – ale to po zákazu Junáka v roce 1970 muselo být vedeno jako TOM (Turistický oddíl mládeže) – ve Vršovcích a scházel jsem se také s jinými lidmi v jedné sekci krčského společenství k večerům s duchovní náplní. Tam jsem chodil několik let. Ale pod tlakem Stb jsme museli přijímat preventivní opatření.

To jsem vnímal už jako velké omezování, a tak jsme s kamarádem založili v naší farnosti ve Vršovcích společenství Lukáš. Každou neděli večer jsme se po bytech scházeli k četbě evangelia, rozjímání a modlitbě. Časem jsme se dozvěděli od lidí z krčského společenství, že jsou zváni

k výslechům do Bartolomějské ulice a také, kdo na ně z jejich středu donášel. Stejná osoba k nám od nich také přišla. Proto jsme se rozhodli akce našeho společenství ukončit. (Daná osoba ale nevěděla, že se scházíme dále.) Hudební část našeho společenství tomu nevěřila a zůstala.

Já sám jsem byl k výslechu jednou pozván a dost jsem se divil, na co konkrétního se mě vyptávali a jak podrobně jsou o naší činnosti informováni. Po revoluci jsem se vypravil do archivu dokumentů bývalé Stb do Pardubic, zajímalo mě, co vše o mně bylo evidováno. Našel jsem 227 stran zpráv, většina byly informace z těch setkání z Lukáše a pak také z TOM.

Ateliér Gama – na výletě s kolegy, 1978

V té době jsi už ale byl ženatý. Jak to vlastně začalo?

A.: Do ateliéru jsem přišla po gymplu. Atmosféra tam byla příjemná. Tehdy nás nastoupilo asi pět mladých lidí a starší kolegové nás pěkně přijali. S Petrem jsme ale hned nechodili. Měli jsme společný zájem, oba jsme vedli dětský oddíl, já pionýrský. Dokonce jsme spolu plánovali i společné akce našich oddílů. Z jedné se stala tradice, bylo to vždy v lednu v Krčském lese a jmenovala se Kouzlo zimního lesa. Byla to akce pro veřejnost, kde bylo několik zastavení s úkoly. Vždy přicházelo pár set lidí. Spolu jsme začali chodit po pěti letech.

Akce "Kouzlo zimního lesa", 1981

Pochopila jsem, že jsi uvěřila i díky známosti s Petrem?

Ano, je to tak. Pocházím z Prahy z nevěřící rodiny.

Máš nějaké sourozence?

Moje maminka (ročník narození 1919) se vrátila z vězení a začala pracovat v ČKD. Tam se seznámila s mým budoucím tatínkem, který byl vdovcem se třemi dětmi. On byl o devět let starší a jedna dcera byla již dospělá. Rodiče se vzali v roce 1955 a já jsem se narodila příští rok. Jiné sourozence již nemám.

Proč byla maminka zavřená?

Bylo to z politických důvodů, neoznámila, že se bratr jejího tehdejšího přítele chystá emigrovat. Za to dostala 4,5 roku.

Takže o duchovních záležitostech jsi začala více přemýšlet až po seznámení s Petrem?

Občas z práce jsme zašli na oběd, kde přišla řeč i na víru. Každý měsíc mě seznamoval s tím, co je ve Slově života, které vydává Hnutí focolare. Jednou mě zasáhlo téma: „Blahoslavení tvůrci pokoje.“ To jsem si spojila s životem na Západě. Představovala jsem si, že když je tam svoboda, tak mají prostor a čas na budování hezkých vztahů.

Jaký byl tvůj další impuls na cestě k víře?

Bylo to tehdy, když se Petr vyjádřil, že bychom spolu mohli chodit. Já jsem s tím vůbec nepočítala, bylo nám sice spolu moc dobře, ale náš vztah jsem brala pořád jako hezké přátelství a pomoc při vedení dětí v oddíle. Najednou jsem byla zaskočená a dost jsem váhala. Měla jsem totiž vnitřní problém s tím, že on je věřící a já ne. Přišlo mi to jako dva různé světy, které nejdou propojit. Petr o mé obavě samozřejmě věděl, ale nevzdával se. Jednou mi řekl větu, že hledání Boha je úžasné dobrodružství, které stojí za to podniknout. To mi pomohlo k mému rozhodnutí do vztahu jít. Moje cesta k Bohu se stala opravdu dobrodružstvím. Bylo pro mě docela rychlé i to, že Petr se chtěl hned do roka brát. Začali jsme chodit na mše do Karlína a na přípravu na manželství k P. Pilíkovi. Večery s ním byly pro mě opravdu podnětné. Ještě před svatbou jsem přistoupila k prvnímu svatému přijímání. Svatbu jsme pak měli v Karlíně 22. května 1982.

Naše svatba před karlínským kostelem, 22. 5. 1982

A měli jste také svatbu na úřadě?

P.: Ano, stejný den v 9.20 na Praze 3. Vtipné bylo, že jsme museli i tam chodit na přípravu na manželství. Jednalo se o přednášky a besedy se sexuologem, právníkem a psycholožkou. Bylo nás

tam vždy několik párů. Bylo to celkem depresivní, například jsme se dozvěděli, jak se pozná, že se už manželství rozpadá, a že si máme udělat předmanželskou smlouvu, abychom se pak nehádali o majetek.

Kde jste bydleli po svatbě?

P.: Chvilku jsme bydleli v mém 1+1, ale v říjnu jsme podnikli trojsměnu, díky níž jsme se mohli nastěhovat do 3 + kk do Lečkovy ulice. Tam se nám postupně narodily tři děti a byt začal být také malý. Na inzerát jsme proto vyměnili náš byt za tento, ve kterém bydlíme.

Dárek k padesátinám, 2006

Kdo se vám narodil?

Nejdříve v roce 1983 Monika, pak v roce 1985 Lucie a v roce 1988 Jakub. Nyní už máme 8 vnoučat od všech dětí.

Kolik let jsi byla s dětmi doma a kde jsi pracovala potom?

Byla jsem doma s dětmi 13 let. Poté jsem nastoupila na zkrácený úvazek na Magistrát hl. m. Prahy do administrativy. Ještě předtím jsem jako dobrovolnice pracovala v Žirafě. ŽIRAFA je zkratka pro spolek: Život, radost, fantazie. Vymýšleli jsme akce k setkávání obyvatel a ke kulturnímu oživení Jižního Města. V té době jsem také začala docházet k obvodnímu soudu jako přisedící (dříve

soudce z lidu), tam jsem působila celkem 8 let. Pak jsem pracovala na oddělení vzdělávání Lékařské komory, na radnici Prahy 11 v odboru správy majetku a potom až do důchodu v centrále firmy OVB.

Petre, máš vztah k výstavbě KCMT...

Ve farnosti jako farník jsem se účastnil práce týmu, který vytvářel zadání pro architektky – jaké potřeby farnost má. Dále jako radní Městské části Praha 11 jsem byl delegován do výběrové komise na architektonický návrh. V ní byli zástupci Arcibiskupství, městské části a farnosti. Na radnici jsme také museli projednat změnu územního plánu, protože na tom pozemku byl původně park. Když jsem potom pracoval na Arcibiskupství, pověřili mě vedením skupiny pro výstavbu komunitního centra. Takže jsem zase byl v jiné roli.

Rodinná dovolená na Jadranu, 2002

Jak ses dostal do politiky a o co ses tam snažil?

Po revoluci jsem si řekl, že je třeba věci veřejné měnit, a proto jsem se hned začal angažovat v Občanském fóru. V roce 1990 jsem byl zvolen na Praze 11 jako zastupitel. Členem zastupitelstva jsem byl 16 let, z čehož 10 let jako neuvolněný radní. Věnoval jsem se tam hlavně regeneraci sídliště. Bylo potřeba např. snižovat energetickou náročnost budov a kultivovat vnitrobloky a parky. V rámci toho jsme svolávali občany a diskutovali

s nimi o vhodných změnách v místě jejich bydliště. Další oblastí byla oblast školství, kde jsem vedl komisi pro výchovu a vzdělávání. Protože už léta souzním s myšlenkami Hnutí focolare, chtěl jsem jejich podněty, týkající se politiky, vnést i na naši místní úroveň. Jde o to, brát druhého jako partnera, a ne protivníka. To se týká kolegů v politice, ale i úředníků a samotných občanů.

Naše rodina na dovolené v srpnu 1989

Kde jsi pracoval po odchodu z televize?

Pán Bůh si mě vede do různých prací, které k něčemu směřují. Nejdříve jsem působil jako projektant, pak ve správě majetku, ve stavební firmě. Poté jsem se dostal na arcibiskupství, kde jsem mohl všechny tyto zkušenosti zúčtovat. Tam jsem strávil 13 let, před odchodem do důchodu jsem skoro čtyři roky pracoval jako ředitel Jihoměstské sociální, a. s. a věnoval se seniorům na Jižním Městě.

Jak pěstujete svůj vztah s Bohem?

A.: Pro vztah s Bohem vidím jako důležité mít čisté svědomí. Prožívám, že Bůh je láska a já mohu každý den začínat znovu. Modlím se každý den večer a ráda využívám k modlitbě čas, když někam jedu. Modlitba v MHD začala v době, kdy jsem se chtěla intenzivně modlit za aktuální zdraví své dcery. Ráda čtu knihy Marka Orko Váchy, poslouchám přednášky Vojtěcha Kodeta. Žiji ze svátostí. Mám v oblíbě knížky Bruna Ferrera.

P.: Jako důchodce mám teď více času i na modlitbu, takže využívám své oblíbené procházky a modlím se různě na různé úmysly. Pravidelnou inspirací jsou nám oběma promluvy P. Michaela Špilara, i na TV Noe je mnoho přednášek a diskusních pořadů, kterými se rád inspiroji. Časopisu Nové město (časopis Hnutí focolare, pozn. redakce) přečtu vždy celé číslo a i nadále Slovo života. Jednou až dvakrát měsíčně odpovídám na dotazy na lince víry na portálu Víra.cz. To mě donutí si něco nastudovat, promyslet a promodlit. Otázky bývají velmi různorodé.

Kolik máte kmotřenců a jak se o ně staráte?

P.: Mám jich pět. Osobně se vidět tak často nemůžeme, ale pravidelně se za ně modlím. Co chcete vzkázat čtenářům Fchodovin?

Oba: I když ten dnešní svět není zcela ideální, máme pořád tolik důvodů se radovat. Stojí za to pracovat na vztazích, jak manželském, tak s dětmi a vnoučaty. Snažíme se například o společné dovolené i oslavy a vidíme, že to přináší plody.

S dětmi dcery Lucky v létě 2023

Čas, který jsem u Dvořáků strávila přípravou tohoto rozhovoru, byl pro mě velice milý. Ráda s druhými sdílím jejich příběh, a zejména cestu k Bohu. Kéž je i pro vás povzbuzením, že náš Bůh je živý a každému je otevřená Jeho milující náruč. Zkusme se jejich příběhem inspirovat k většímu zájmu o druhé, zvláště v Roce modlitby.

Za rozhovor děkuje Katka

Fotokronika z noci kostelů 7. 6.

11

↑ Koncert skupiny Epydemye

↑ Výstup na věž umožnil netradiční výhledy

↓ Vystoupení taneční školy Baby Dance

↓ Modlitba chval u sv. Františka

↓ Popularitě se těšil stánek s popcornem

NOVÁ FARNÍ KNIHOVNA

V prostorách KCMT jsme pro vás nové otevřeli farní knihovnu. Knihovna se nachází v suterénu budovy a je dostupná skrze vchod C, kde je potřeba zazvonit na zvonek „knihovna“.

Je zaměřená na křesťanskou duchovní (převážně katolickou) literaturu.

Ve fondu se momentálně nachází více než 4.000 knih a periodik. Najdete zde knihy například z oblasti biblistiky, výklady, úvody, komentáře, pomůcky k četbě a rozjímaní nad biblí a lectio divina, ale i mnoho různých překladů a vydání bible. Zajímavé a cenné jsou především starší překlady bible (je zde několik překladů i z 19. století), které nejsou běžně dostupné. Zájemce o historii potěší knihy z českých i světových církevních dějin. Bohatě zastoupené (přes 400 svazků) je i oddělení o svatých a dalších církevních osobnostech, stejně tak teologická literatura z různých oblastí teologie a filozofie. Najdete zde knihy, cenné svým křesťanským pohledem z oblastí psychologie, výchovy dětí, rodinného života, vztahů, ale i knihy pro děti a mládež a mnoho další literatury z oblasti duchovního života.

Nechybí mariánská literatura, zpěvníky, modlitební knihy, novény, křížové cesty a jiné pomůcky k modlitbě, ale i poezie. Rovněž rubrika křesťan-

ské beletrie a příběhů ze života nabízí mnoho zajímavých titulů.

V knihovně najdete i oddělení knih, která nepatří k duchovní literatuře, ale tyto knihy jsou zastoupeny pouze okrajově. Nicméně i zde čekají zajímavé díla z oblasti historie, literatura týkající se antiky, archeologie a starověkých civilizací, knihy o přírodě, jazykové publikace, encyklopedie, ale i poezie, beletrie a další.

Ačkoliv bychom rádi do knihovny zařadili i jinou literaturu, například světové klasiky a další kvalitní knihy, které stojí za přečtení, není to primární zaměření farní knihovny a z prostorových důvodů to není možné.

Na Jižním Městě se nachází několik poboček městské knihovny, která má bohatě zásobený fond jinou než duchovní literaturou a kde je možné si tyto knihy vypůjčit. Farní knihovna svým profilem doplňuje dostupnost duchovní literatury, která naopak v jiných knihovnách nebývá zastoupená v takové míře, a vzhledem k často nízkonákladovým vydáním těchto knih nebývá často sehnatelná ani v antikvariátech. Provoz knihovny zajišťuje tým knihovníků. Knihy je možné si půjčovat a vracet během otevírací doby knihovny.

Pro starší a imobilní farníky, kteří nemají možnost se do knihovny dostat, je možné, pokud to bude v našich možnostech, domluvit se na donešení knihy domů.

Výpůjční doba je zpravidla 1 měsíc. Výpůjční dobu je možné opakovaně prodlužovat, nejdéle však na dobu 3 měsíců za předpokladu, že o knihu nebude mít zájem další farník.

Fond knihovny je doplňován především z darů farníků. I nadále uvítáme vaše dary knih z oblasti duchovní křesťanské literatury. Knihy do knihovny přijímáme po předchozí domluvě, na mailu knihovnik@kcmt.cz. Ideální je poslat fotku nebo seznam knih. Na uvedený mail směřujte i svoje dotazy ohledně knihovny, případně nabídky pomoci, nebo kdybyste se chtěli zapojit do provozu knihovny a doplnit tým knihovníků. Do knihovny by se nám v současné době hodila i funkční tiskárna.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří

se podíleli na přípravě farní knihovny. Velký dík patří všem předchozím knihovníkům, na jejichž práci bylo možné navázat, pokračovat v ní, a tím i knihovnu připravit k otevření. Stejně tak patří dík všem, kteří knihy zapisovali, pomáhali je stěhovat, nosit, sestavovat police a pomáhali se vším, kde moje fyzické síly a možnosti nestačily.

V neposlední řadě děkuji všem dárcům, kteří přispěli do fondu knihovny i dárcům, kteří přispěli k vybavení knihovny regály a dalším vybavením. A především týmu knihovníku, resp. v současné době týmu knihovnic, které vám budou knihy půjčovat.

Děkuji všem, kteří se jakkoliv podíleli a ještě budou podílet na přípravě, otevření a provozu knihovny. Bez vás by otevření knihovny nebylo možné. Díky i za vaše modlitby, za které budeme i nadále vděční.

Lucie Ivanková

HEJAMY: POZVÁNÍ...

Písmena-čísla-symboly-významy

V úterý večer se na faře u sv. Františka scházela v uplynulém školním roce skupina zájemců o poznávání základů hebrejského jazyka a myšlení. Navazovala vždy na setkání „Spolu s Biblí v ruce“.

Co jsme zvládli? – Písmena s jejich příběhy a symbolikou. A také trochu slabikujeme. Umíme se pozdravit, optat se, jak se vede, podepsat... Možná i nabídnout čaj... A občas i zpíváme.

Chceme pokračovat! – Hebrejská písmena mají svou číselnou hodnotu. A v Bibli je spousta čísel, která promlouvají často více ve svém symbolickém významu než jako přesné matematické údaje.

Stále je možné se k této skupině zájemců od září připojit. – Písmena budeme na začátku opakovat, tak se je lze ještě doučit... Nyní je chceme navíc vnímat i s jejich číselnou hodnotou...

A současně se budeme dále po malých krůčcích seznamovat i s jazykem...

Účast v této skupině není omezena věkem, a to ani příliš zdola ani shora, ani zvláštním jazykovým nadáním...

K našemu scházení se na HeJaMy nás vede:

- zvědavost, kterou je možné zúročit při čtení Bible;
- radost ze společenství a společného objevování;
- záliba v luštění a hravosti biblického jazyka;
- v následujícím roce i zájem o číselné hádanky a symboliku...

Případné další zájemce v září rádi přivítáme.

Pavla Edita Herciková

Z farní charity: Dobrodružství v Krčském lese

Farní charita Praha 4 – Chodov

Vážení přátelé,

péči o pana Václava u nás domluvila jeho dcera. Po smrti manželky zůstal v domku sám. Děti a vnoučata ho pravidelně navštěvují. Zajišťují nákupy, úklid a dovezou i nějakou uvařenou nebo upečenou dobrotu. Pan Václav se po domě pohybuje bez větších potíží, bez pomoci se vysprchuje, ohřeje si jídlo, dokonce umí i něco jednoduchého uvařit a umyje nádobí. I na zahrádku si vyjde, ale to už se musí podepřít chodítkem. Venku je nejistý, zmatený, ztrácí orientaci, často padá. Sám už se na procházku mimo důvěrně známé prostředí domova a zahrady pustit nemůže. To je právě náš každodenní úkol. Naložit klienta na vozík a jít s ním na dlouhou procházku. Někdy jde kus cesty po svých, jen se přidržuje našeho pracovníka, jindy ho musí kolegové vozit. Nejraději jezdí do Kunratického lesa, který se nachází co by kamenem dohodil od jeho domečku.

Služby u pana Václava jsme začali poskytovat v zimních měsících. Klient se navlékl do teplého oblečení, narazil si čepici a rukavice, pečovatel ho ještě na vozíku obalil příkrývkou a vyjeli spolu do neznáma. Pána navštěvují především naši pečovatelé. Tlačit hodinu a půl vozík lesem je přece jen fyzicky náročné a pro většinu pečovatelů by to byla moc velká zátěž. Naši chlapi potom vždycky vyprávěli, že jízda lesem s tímto lesním mužem je veliké dobrodružství. Pan Václav je přírodovědec, les miluje a rád v něm tráví čas. Zná

„Krčák“ jako své boty. Protáhl kluky snad každým zákoutím a pěšinkou. Nejstarší z našich pečovatelů Josef si jen čas od času povzdychne, že je ten les sice krásný, ale proč je v něm tolik kopců. Po devadesátiminutové procházce ho bolí záda a obvyklý závěrečný výšlap zpět do chodovské části lesa ho vždycky dorazí. To ovšem, chudák, ještě netušil, co ho teprve čeká.

Pan Václav je poměrně nemluvný. Při procházkách jen občas požádá o zastávku, aby si prohlédl zblízka nějakou rostlinu, strom nebo keř. Pečlivě také obhlíží mechy a lišejníky. To se potom rozpovídá. Kluci vždycky říkají, že polovině těch odborných věcí vůbec nerozumějí. Jak zima pomalu ustupovala jaru, zastávky byly stále častější. Lesní muž zkoumal pupeny a květy, každou chvíli chtěl dovézt někam mimo cestu, aby se podíval na nějakou přírodní pamětihodnost. Především ale každý den po výjezdu ze zahrady typicky zavětrí, rozhledne se po nebi a cestou zkoumá vláhu rostlin a zeminy. Po nějaké chvíli poznamená: „Ještě není houbovo, musím ještě chvíli počkat.“ Pan Václav je totiž vášnivý houbař. Každý jarní den vyhlídí, jestli už nastal správný čas, kdy je třeba začít pátrat po hnědých a jinak barevných kloboučcích, které vykukují z mechu nebo jiného lesního porostu. Při zvažování možnosti růstu hub je třeba zkoumat vítr, déšť, postavení Měsíce, vláhu země a já vlastně nevím, co ještě. Ten chlap na to jde rozhodně vědecky.

Teď v červnu se klient konečně dočkal. Zavěťřil a zajásal: „To je ono! Už je houbovo! Jedeme!“ Hnal Josefa zpátky do domku pro košík a sám už poháněl kola směrem ke Krčskému lesu. Košík na klíně, lesk v očích upřených do podrostu, vozík poháněný silou Pepových paží už si razil cestu lesem. Josef se snažil protestovat a navrhol, že pojedou po cestě a vždycky na chvíli zastaví, aby se kousek prošli a podívali se po houbách. Kdepak, to by bylo moc pomalé. Josef krosil s vozíkem terén a šílený houbař určoval směr. Pepa potom přiznal, že to nadšení bylo nakažlivé. Neuvěříte tomu, ale ti dva byli úspěšní. Na kon-

ci procházky měli dno košíku pokryté houbami. Zpocený Josef vlekl nadšeného houbaře zpět k domovu. Zajímal se, co dobrého si pan Václav z těch nalezených pokladů bude vařit? Odpověď ho dostala do kolen: „Pepo, já houby nejím. Jenom je šíleně rád sbírám. Nechcete si je vzít?“ Pepa potom prohlásil, že v tom okamžiku měl chuť toho chlapa zabít. Nakonec ho dovezl domů a obtížen sáčkem s houbami se vydal k domovu, aby co tam nejrychleji zahučel pod sprchu.

Přeji nám krásné léto a panu Václavovi: „Ať rostou!“

Eva Černá

Návštěva nemocného

U lůžka nemocného si uvědomujeme tu nádhernou výsadu, že se můžeme modlit. Modlitba nám dává sílu, naději v uzdravení a příjemný prožitek z milého setkání.

Tak jsme to zažili při návštěvě Davida Farkače na jednotce intenzivní péče.

Jáhen Pavel Urban

Sváteční krátké počtení: O TOM, KDO JE VLASTNĚ JEŽÍŠ

Pane, za všechny nemocné, smutné a bezmocné prosíme, jako by jejich nemoc a smutek byly naše. Přiváděj nás jedny k druhým a uč nás naslouchat, chápat, sdílet radost i pláč. Vždyť tvé slovo vede zase druhé lidi za námi, když je potřebujeme: aby naše smutky a bolesti byly i jejich anebo abychom si navzájem dali kus radosti.

Prosíme za všechny, kdo ztratili naději. Prosíme za ty, kdo nikoho nemají - pro tvrdost lidských srdcí, anebo prostě proto, že s nimi nikdo nevydrží.

Prosíme za lidi, kteří jsou plni zloby a zášti.

Prosíme za ty, koho ovládá jakákoli zlá moc.

Prosíme za ty, kdo slouží: aby měli dost sil a dost naděje.

Prosíme za ty, kdo hledají: aby našli k tobě cestu a v nás aby našli přátele, o které by stáli.

Prosíme za křehké vztahy v rodinách, aby našly pevný základ skutečné lásky a odolávaly tlakům a ranám, které je ohrožují.

Kéž lidé znají cenu odpuštění a umějí je přijímat i dávat. Amen.

**Autor J. Keřkovský
Vybral Charles Tvrzník**

Dětské okénko Prázdniny

Milé děti,
před námi jsou krásné letní dny plné sluníčka,
výletů a zážitků. Určitě se už těšíte, vidíte! K létu
patří i cestování. Začátkem července mají svá-
tek dva bráškové, kteří toho kdysi dávno před více
než tisíci lety nacestovali neuvěřitelně hodně.
A to pěšky a daleko přes půl Evropy! Mne by ur-
čitě bolely nohy, přestože chodím na výlety ráda.
Jenže pro tyhle dva - Cyrila a Metoděje z daleké

řecké Soluně - to neznamenalo zábavu, nýbrž vel-
ké poslání: stát se na Moravě vyslanci Ježíšova
učení. Určitě pro ně tenkrát nebylo jednoduché
najít cestu. V dnešním bludišti jim můžete po-
moci, kudy na Velkou Moravu. Užijte si prázdniny
a dávejte pozor, ať nezabloudíte!

Příště se na vás těší **Martina Hlaváčová a Blanka**

Ahoj holky a kluci,
tak je to konečně tady! Práááázdnyiny! Nádherný
čas léta bez školních povinností, sluníčko láká ven
a dlouhé dny slibují řadu dobrodružství. Odpoči-
nek je prostě nutný pro každého (i pro rodiče...
:), jinak by nám brzy došly síly. Jak to měl Ježíš,
když chodil krajem a mluvil s lidmi o Božím krá-

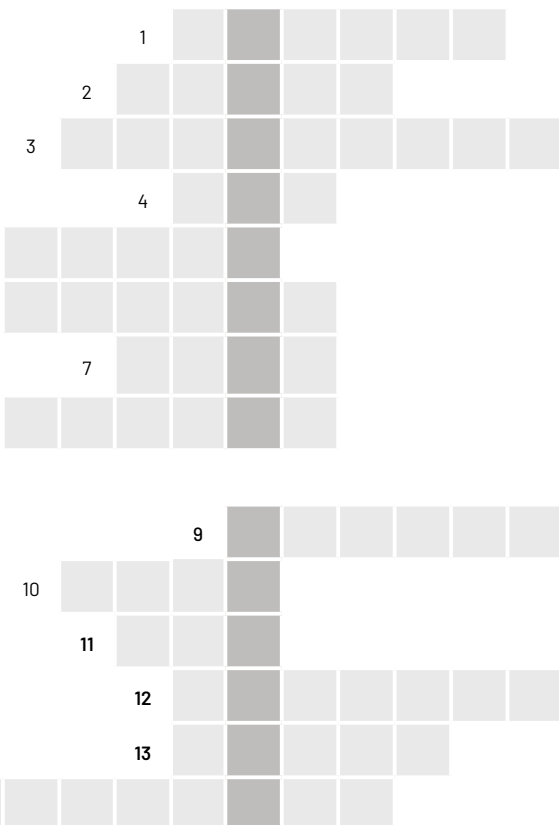
lovství, vysvětloval, uzdravoval a přebýval s nimi?
Jak vlastně odpočíval? A odpočíval vůbec? Když
se ve volných chvílích začtete do bible (klidně do
té pro děti a mládež), určitě to tam objevíte. Na-
bízím vám, co jsem našla já, ale víte co? Zkuste se
k tomu proluštít. :)

Příště se těší **Blanka**

JEŽÍŠ ODEŠEL NA _____ MÍSTO A TAM SE _____.

LEGENDA:

1. Kdo vyvedl izraelský národ z farao-
nova otroctví?
2. Malý kostel
3. Jméno města, kde Ježíše vítali
a pak nechali ukřižovat
4. Bohoslužba
5. Jméno země, kam utekl sv. Josef
s P. Marií a maličkým Ježíškem
6. Svátost smíření
7. Jaké jídlo poslal Izraelitům na
poušti
Hospodin?
8. Jméno města, kde se narodil Ježíš
9. Který celník vylezl na strom, aby
viděl kolemjdoucího Ježíše?
10. V co proměnil Ježíš vodu na svatbě
v Káně?
11. Které zvíře svedlo v ráji Evu
a Adama?
12. Maminka Jana Křtitele
13. Kdo vyslyšel Ježíše a chtěl ho
potom propustit?
14. Co napsali Matouš, Marek, Lukáš
a Jan?

Setkání

- Setkávání **Život z víry** ani **kurzy s Pavlou Editou Hercikovou** se o prázdninách **nekonají**.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – 15. 7. 2024 v 19.15 v KCMT. Slovo života na červenec „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.“ (Žalm 23/22/1) Na srpen: „Pane, je dobře, že jsme tady.“ (Mt 17,4) Jana a Viktor Friedovi, tel. 731625949
- **Páteční dopolední setkávání** – v červenci a srpnu se budeme snažit sejít každý pátek buď na bohoslužbě slova, nebo aspoň na modlitbě a přátelském posezení, vždy v 9 hod v KCMT. Každý týden si datum příštího setkání upřesníme – info na tel. 731625949 (Jana Friedová), 777101941 (Hana Kočí). J. a V. Friedovi.
- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené se o prázdninách nekoná. Během školního roku se scházíme každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. Po prázdninách se poprvé sejdem 4. 9. Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně travíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knižní obchůdek

Uzdravování v Ježíšově jménu

Mary Healy – DORON

Tato kniha je snad nej kvalitnějším pojednáním na téma uzdravování Boží mocí za poslední desítky let. Pozoruhodné je, že nevznikla „u zeleného stolu“. Autorka v sobě spojuje vzácnou kombinaci vynikající znalkyně Bible a živé víry, která ji vedla k bohatým zkušenostem se službou charismaty.

Výklad se čte jedním dechem; někdo ocení hluboké biblické postřehy, jiný zase silná svědectví, která připomínají příběhy ze Skutků apoštolů. V žádném případě vás četba nenechá v klidu: Je-li Kristus stejný včera, dnes i navěky, kam se nám v církvi vytratilo hlásání evangelia

doprovázené znamením a zázraky v Jeho jménu? Záhy zjistíme, že nikdy nezmizelo docela, ale nepochybně je tu veliký evangelizační potenciál.

Kdybys znala Boží dar

Jacques Philippe, PAULÍNKY

Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Boží milosti, která se dává zdarma. Zlatou nití této knihy je právě „umění přijímat“ – přijímat milost, přijímat celé bohatství Otcovy milosrdné lásky: „Kdybys znala Boží dar...“ (J 4,10), říká Ježíš u studny samaršské ženě, která své štěstí hledá všude možné, jen ne v Bohu.

„Z tvých rukou, Bože můj, přijímám všechno tak, jak to přichází. Vždycky je to dobré, vím to. Naučila jsem se, že trpělivým snášením je možné všechny zkoušky proměňovat v dobro... Jen co jsem projevila ochotu postavit se zkouškám čelem, proměnily se v krásu.“ (Etty Hillesum)

Apoštolát modlitby

Červenec

Úmysl papeže: Za nemocné, o které pečujeme v pastoraci

Modleme se, aby svátost pomazání nemocných dávala sílu samotného Pána těm, kdo ji přijímají, i jejich blízkým a aby se stále více stávala viditelným znamením milosrdenství a naděje pro všechny.

Národní úmysl: Za kněze v duchovní správě

Modleme se, aby kněží ustanovení do nových farností byli dobře přijati věřícími a plodně navázali na své předchůdce.

Srpen

Úmysl papeže: Za vrcholné politiky

Modleme se, aby političtí představitelé sloužili svému lidu nasazením pro všestranný lidský rozvoj i společné dobro a péči o ty, kdo ztratili práci, s upřednostněním nejchudších.

Národní úmysl: Za účastníky exercicií

Modleme se, aby se ti, kdo se účastní duchovních a prázdninových pobytů, otevřeli Božímu vedení a načerpali nové síly pro své poslání.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

Otevírací doba pouze v neděli – vizte poslední stranu.

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha). Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	-
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	-
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek/Pavel Andrlé (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	-	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	-	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Credits **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

BOHOSLUŽBY

o prázdninách

Úterý	18.00	Sv. František
Středa	18.00	KCMT
Pátek	9.00	KCMT (Bohoslužba slova pro seniory – během července ano, srpen bude upřesněn)
	18.00	Sv. František
Neděle	8.00	Sv. František
	9.30	KCMT
	20.00	Sv. František

Pozor: 21. 8. je mše svatá přesunuta ke sv. Františkovi z důvodu natáčení v KCMT

PROGRAM

po prázdninách

5. 9. **Pozitivní koncert na renovovaný barokní pozitiv (KCMT)**

8. 9. **Modrobílá neděle (KCMT)**

Pojďme společně oslavit svátek Matky Terezy, patronky našeho centra tím, že na bohoslužby přijdeme v barvách sáří, tj. bílé a modré.

15. 8. **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, sv. František (18.00)**

Pravidelný program:

- **Kavárna** bude o prázdninách otevřena v neděli v čase 10–12 hodin, pokud se sejde dostatek kavárníků. Sledujte prosím v ohláškách.
- **Knihovna** bude o prázdninách zavřena. Těší se na vaši návštěvu opět v září.

Za redakci Fchodovin vám přejeme krásné léto!